

Landkreis Uckermark

(powiat Uckermark)

Ordnungsamt

(urząd ds. porządku i bezpieczeństwa publicznego)

Broszura informacyjna do celów konsultacji
dla osób świadczących usługi seksualne
na mocy ustawy o ochronie prostytucji

godziny pracy	
poniedziałek	08:00 - 12:00
wtorek	08:00 - 12:00 i 13:00 - 17:00
środa	zamknięte
czwartek	08:00 - 12:00
piątek	08:00 - 11:30

poczta elektroniczna:	ordnungsamt@uckermark.de
telefon:	03984 702532
telefaks:	03984 704032

język: polski

Aktualna sytuacja prawna osób uprawiających prostytucję w Niemczech (Die aktuelle rechtliche Situation von Prostituierten in Deutschland)

Tylko ten, kto zna swoje prawa, jest w stanie z nich korzystać. Od 1 lipca 2017 r. w Niemczech obowiązują nowe przepisy dotyczące agencji towarzyskich i osób uprawiających prostytucję. Celem nowych przepisów jest zapewnienie, aby osoby pracujące w prostytucji były lepiej poinformowane o swoich prawach i obowiązkach, a także ich wsparcie w korzystaniu z przysługujących im praw oraz zapewnienie udzielenia im pomocy, jeśli zajdzie taka potrzeba.

W niniejszym dokumencie zostaną omówione najważniejsze przepisy regulujące pracę osób uprawiających prostytucję. W Niemczech dobrowolnie uprawiana prostytucja jest zasadniczo dozwolona. Prostytucja oznacza świadczenie usług seksualnych, czyli czynności seksualnych, za opłatą oraz przy założeniu, że obecna jest co najmniej jeszcze jedna osoba. Prostytucja nazywana jest również „sekspracą” lub „sexwork”.

Minimalny próg wiekowy dla osób uprawiających prostytucję wynosi 18 lat. Osobom niepełnoletnim nie wolno uprawiać prostytucji. W całych Niemczech oprócz tego zakazane są sutenerstwo i wyzysk, a także prostytucja przymusowa, handel ludźmi oraz wykorzystywanie seksualne osób niepełnoletnich. Naruszenie tych zakazów jest karalne.

Ustawa o prostytucji oraz nowa ustawa o ochronie osób uprawiających prostytucję obowiązują w całych Niemczech w odniesieniu do wszystkich osób uprawiających prostytucję, ich klientów oraz właścicieli firm świadczących usługi seksualne.

Bardziej szczegółowe informacje dotyczące obu ustaw można znaleźć na stronie internetowej <http://www.bmfsfj/prostschg.de>.

To, jakie ustawy i regulacje powinny znać osoby uprawiające prostytucję oraz jakich ustaw i regulacji powinny przestrzegać, jest uzależnione między innymi od tego, czy osoby te pracują na własny rachunek albo są zatrudnione przez pracodawcę oraz w którym kraju związkowym albo w której gminie pracują. Rozporządzenie kraju związkowego lub tzw. obszaru zamkniętego może na przykład stanowić, że w danej gminie lub w danej części regionu obowiązuje zakaz uprawiania prostytucji.

W mniejszych gminach niektórych krajów związkowych prostytucja jest zasadniczo zakazana. Dokonując zgłoszenia swojej działalności lub rozpoczynając pracę w innej gminie, osoby uprawiające prostytucję powinny dopytać o lokalne regulacje dotyczące prostytucji we właściwym organie.

Ustawa o prostytucji (Das Prostitutionsgesetz)

Ustawa o prostytucji obowiązuje od 2002 r. Dzięki niej sytuacja prawna osób uprawiających prostytucję uległa znacznej poprawie. Od tego czasu osoby uprawiające prostytucję mają wobec swoich klientów prawo do żądania ustalonego wynagrodzenia i w razie potrzeby dochodzenia jego drogą sądową. Klienci nie mogą już odmawiać zapłaty na przykład z powodu rzekomego niezadowolonia z usług.

Oprócz tego osoby uprawiające prostytucję i właściciele na przykład domów publicznych lub agencji towarzyskich mogą zawierać między sobą skutecznie prawne umowy o pracę i inne umowy. Umowy są ważne pod warunkiem, że są przestrzegane przepisy ustawowe oraz nie są naruszane żadne prawa osób uprawiających prostytucję.

Ograniczone prawo do wydawania poleceń (Eingeschränktes Weisungsrecht)

Właściciele firm świadczących usługi seksualne mogą określić w umowie o pracę, kiedy i gdzie osoby uprawiające prostytucję mają pracować. Mogą też na przykład wyznaczyć zasady korzystania z pomieszczeń. Nie mogą im jednak nakazywać, komu i w jaki sposób mają świadczyć usługi seksualne. Wynika to z „ograniczonego prawa do wydawania poleceń”.

Oprócz tego osoby uprawiające prostytucję zawsze mogą odmówić wykonania usługi seksualnej lub ją odwołać, nawet jeśli taka usługa została wcześniej ustalona. Klient nie może żądać wykonania usługi, ale też nie musi płacić, jeśli usługa nie została wykonana.

Ustawa o ochronie osób uprawiających prostytucję (Das Prostituiertenschutzgesetz)

Ustawa o ochronie osób uprawiających prostytucję obowiązuje od 1 lipca 2017 r.

Obowiązek zgłoszenia (Anmeldepflicht)

Od 1 lipca 2017 r. osoby uprawiające prostytucję mają obowiązek osobistego zgłoszenia swojej działalności. Osoby rozpoczynające pracę w prostytucji muszą najpierw zgłosić swoją działalność. Osoby, które pracowały w prostytucji w Niemczech przed 1 lipca 2017 r., muszą zgłosić swoją działalność najpóźniej do 31 grudnia 2017 r. Obowiązek zgłoszenia działalności dotyczy wszystkich osób świadczących usługi seksualne.

Przy zgłoszeniu osoby te otrzymują informacje dotyczące swoich praw i obowiązków oraz ofertę doradztwa w kwestiach zdrowotnych i społecznych, a także zostają powiadomione o możliwościach uzyskania pomocy w trudnych sytuacjach.

Do tego służy rozmowa o charakterze informacyjnym i doradczym przeprowadzana przy zgłoszeniu. Taka rozmowa powinna być przeprowadzana w pomieszczeniu zapewniającym poufność oraz w języku zrozumiałym dla rozmówcy. W tym celu urzędnik może sprowadzić tłumacza. Przy rozmowie mogą być obecne inne osoby pod warunkiem, że organ zgłoszeniowy oraz rozmówca wyrazili na to zgodę.

Organem właściwym jest organ w miejscu, w którym w głównej mierze ma być wykonywana praca. Informacje dotyczące właściwego organu można uzyskać na przykład w biurze obywatelskim, urzędzie ds. zdrowia lub na stronie internetowej danego miasta lub powiatu. Osoby zamierzające uprawiać prostytucję w kilku miastach lub krajach związkowych muszą podać taką informację przy zgłoszeniu.

Miejsca prowadzenia działalności zostaną wpisane w zaświadczeniu o zgłoszeniu działalności. Jeśli w późniejszym czasie osoba zdecyduje się na prowadzenie działalności w nowym miejscu, należy uzupełnić zgłoszenie. Jeśli na przykład dojdzie do wykonywania pracy w innym miejscu z wyjątkowej okazji bez wcześniejszego planowania pracy w tym miejscu, nie trzeba później zgłaszać takiej pracy.

Przy zgłoszeniu osoby uprawiające prostytucję otrzymują informacje dotyczące swoich praw i obowiązków oraz ofertę doradztwa, a także zostają powiadomione o możliwościach uzyskania pomocy w trudnych sytuacjach, na przykład otrzymują numery telefonów alarmowych.

Zaświadczenie o zgłoszeniu działalności (Anmeldebescheinigung)

Po dokonaniu zgłoszenia zostaje wydane zaświadczenie o zgłoszeniu działalności. Prostytutki zawsze muszą mieć takie zaświadczenie przy sobie, aby móc przedłożyć je na przykład właścicielowi domu publicznego czy agencji towarzyskiej lub podczas kontroli urzędowej. Zaświadczenie o zgłoszeniu działalności zasadniczo obowiązuje w całym kraju. Kraje związkowe mogą jednak wydać własne dodatkowe regulacje dotyczące obszaru obowiązywania zaświadczenia.

Zaświadczenie o zgłoszeniu działalności jest ważne przez okres dwóch lat (w przypadku osób powyżej 21. roku życia) lub tylko jednego roku (w przypadku osób poniżej 21. roku życia). Oprócz zaświadczenia o zgłoszeniu działalności, na którym jest podane prawdziwe nazwisko, można również zwrócić się do urzędu o wydanie tak zwanego zaświadczenia aliasowego. Na takim zaświadczeniu zamiast prawdziwego nazwiska może zostać umieszczona dowolna nazwa, czyli alias (np. nazwa robocza, pseudonim). Nie podaje się na nim również adresu zamieszkania. Zaświadczenie aliasowe potwierdza fakt zgłoszenia działalności, przy czym na

przykład właściciel domu publicznego nie otrzymuje informacji, jak dana osoba faktycznie się nazywa lub gdzie mieszka.

Organ zgłoszeniowy nie wydaje zaświadczenia o zgłoszeniu działalności osobie uprawiającej prostytucję, jeśli dana osoba:

- nie ukończyła 18 lat,
- nie ukończyła 21 lat i inne osoby namówiły ją do podjęcia lub kontynuacji prostytucji,
- znajduje się w sytuacji bez wyjścia i jest zmuszana do podjęcia lub kontynuacji prostytucji,
- jest w ciąży i w terminie sześciu tygodni przewidywane jest rozwiązanie.

Doradztwo zdrowotne (Gesundheitliche Beratung)

Przed zgłoszeniem działalności konieczne jest skorzystanie z doradztwa zdrowotnego. Takie doradztwo przeprowadza zazwyczaj urząd ds. zdrowia, lecz w niektórych krajach związkowych mogą je oferować także inne organy. Informacje na ten temat można uzyskać w lokalnym urzędzie ds. zdrowia.

W ramach doradztwa zdrowotnego poruszane są przede wszystkim takie tematy jak ochrona przed chorobami, ciąża i antykoncepcja oraz zagrożenia związane z nadużywaniem alkoholu i narkotyków. Ważne: Rozmowa ma charakter poufny; żadne informacje nie są przekazywane dalej.

W czasie rozmowy można również poruszać inne tematy, na przykład można przedstawić swoją trudną sytuację i zwrócić się o poradę i pomoc. Jeśli osoba uprawiająca prostytucję nie mówi lub słabo mówi po niemiecku, przy rozmowie może być obecna inna osoba, która będzie tłumaczyła rozmowę – na obecność osoby trzeciej muszą jednak wyrazić zgodę organ i rozmówca. Rozmowa z udziałem osoby trzeciej również ma charakter poufny.

Po przeprowadzeniu doradztwa zdrowotnego zostaje wydane zaświadczenie imienne, które jest potrzebne do zgłoszenia działalności. Doradztwo zdrowotne musi być powtarzane co dwanaście miesięcy. Osoby poniżej 21. roku życia muszą powtarzać doradztwo zdrowotne co sześć miesięcy.

Podczas wykonywania pracy osoby uprawiające prostytucję muszą mieć przy sobie również zaświadczenie potwierdzające przeprowadzenie doradztwa zdrowotnego. Osoby, które nie chcą, aby również na tym zaświadczeniu było podane prawdziwe nazwisko, mogą zwrócić się o wydanie dodatkowego zaświadczenia aliasowego. Na zaświadczeniu potwierdzającym przeprowadzenie doradztwa zdrowotnego i w zgłoszeniu musi być podany taki sam alias.

Obowiązek stosowania prezerwatyw (Kondompflicht)

Podczas każdego kontaktu seksualnego – oralnego, analnego lub waginalnego – należy obowiązkowo stosować prezerwatywę. Prostytutki mogą odmówić kontaktu seksualnego bez prezerwatywy. Agencje towarzyskie są zobowiązane do

informowania o obowiązku stosowania prezerwatyw w formie ogłoszeń. Klienci, którzy nie używają prezerwatyw, muszą liczyć się z karą grzywny. Agencje oraz osoby uprawiające prostytucję nie mogą reklamować kontaktów seksualnych bez zabezpieczenia.

Zezwolenie na prowadzenie działalności prostytucyjnej (Erlaubnis für Prostitutionsgewerbe)

Aby prowadzić działalność prostytucyjną, potrzebne jest urzędowe zezwolenie. Działalność prostytucyjna obejmuje m.in. domy publiczne i podobne obiekty (np. kluby z sauną lub kluby FKK, domy publiczne prowadzone w mieszkaniach lub domy publiczne, w których pracują modelki), pojazdy wykorzystywane do prostytucji (np. „Love Mobile”), wydarzenia o charakterze seksualnym (np. komercyjne seksparty) i lokale, w których świadczone są usługi seksualne (np. agencje towarzyskie).

Nawet jeśli osoby uprawiające prostytucję pracują w mieszkaniu razem z inną osobą lub innymi osobami – regularnie lub tylko czasami – takie mieszkanie zasadniczo uznaje się za miejsce prowadzenia działalności prostytucyjnej. Wówczas konieczne jest uzyskanie zezwolenia i dana osoba musi przejąć obowiązki osoby prowadzącej działalność.

Przed wydaniem zezwolenia organ sprawdza, czy dana osoba jest uprawniona do prowadzenia działalności prostytucyjnej. Agencje świadczące usługi seksualne muszą spełniać określone wymagania prawne. Na przykład muszą być zapewnione odpowiednie warunki sanitarne dla pracowników i klientów. Pokoje, w których świadczone są usługi seksualne, muszą mieć możliwość wezwania pomocy oraz nie mogą być jednocześnie wykorzystywane jako pomieszczenia mieszkalne lub noclegowe. W przypadku prowadzenia działalności prostytucyjnej w mieszkaniach organ może zezwolić na odstąpienie od niektórych wymogów.

Jeśli istnieje podejrzenie wyzysku pracowników, zezwolenie nie zostaje wydane lub wydane zezwolenie zostaje cofnięte. W celu uzyskania zezwolenia należy również przedłożyć koncepcję operacyjną działalności. Osoby uprawiające prostytucję mają prawo wglądu w tę koncepcję. W ten sposób mogą się dowiedzieć, czy dana agencja jest zarejestrowana i czy spełnione są wymagania prawne.

Właściciele agencji świadczących usługi seksualne muszą również zadbać o bezpieczeństwo i zdrowie prostytutek, klientów i innych osób przebywających w agencji. Osoby uprawiające prostytucję mają prawo do tego, aby pomieszczenia pracownicze były wyposażone w prezerwatywy, lubrykanty itd.

Właściciele agencji mogą przyjąć do pracy wyłącznie osoby posiadające ważne zaświadczenia o zgłoszeniu działalności. Ponadto osoby uprawiające prostytucję w każdej chwili muszą mieć możliwość skorzystania z doradztwa – również w czasie pracy. Osoby uprawiające prostytucję mogą żądać, aby umowy o pracę i inne umowy były zawierane w formie pisemnej. To samo dotyczy potwierdzeń płatności, na przykład czynszu. Właściciele agencji nie mogą żądać od swoich pracowników

nieproporcjonalnie wysokiego czynszu (wygórowanego czynszu) ani innych nieproporcjonalnie wysokich opłat.

Zakaz wydawania poleceń (Weisungsverbot)

Ustawa chroni osoby uprawiające prostytucję oraz ich prawo do wolności seksualnej na mocy tak zwanego zakazu wydawania poleceń. Oznacza to, że właściciele agencji świadczących usługi seksualne nie mogą narzucać pracownikom, w jaki sposób i w jakim zakresie mają świadczyć usługi seksualne. Sposób i zakres świadczenia usług seksualnych ustalają między sobą wyłącznie osoby świadczące usługi seksualne i klienci.

Z tego wynika, że również osobami świadczącymi usługi prawa osób uprawiających

ograniczane. Na przykład osoby uprawiające prostytucję nie mogą być zmuszane do pracy nago ani nie wolno im zabierać dokumentów tożsamości.

cenę są ustalane między seksualne i klientami. Osobiste prostytucję nie mogą być

zmuszane do pracy nago ani nie wolno im zabierać dokumentów tożsamości.

Zabezpieczenie społeczne osób uprawiających prostytucję, które pracują na własny rachunek lub są zatrudnione (Die soziale Absicherung von selbstständigen und angestellten Prostituierten)

Osoby uprawiające prostytucję mogą pracować na własny rachunek lub być zatrudnione przez pracodawcę. Pracodawcą jest na przykład właściciel agencji prowadzącej działalność prostytucyjną (np. klubu, domu publicznego). Większość osób uprawiających prostytucję pracuje na własny rachunek.

Osoby zatrudnione przez pracodawcę mają takie same prawa i obowiązki jak inni pracownicy. Ponadto podlegają one ogólnym przepisom prawa pracy i ochrony pracy (np. kontynuacja wypłaty pensji przez pracodawcę w przypadku choroby, ustawowa ochrona pracującej kobiety w ciąży i po połogu, regulacje dotyczące czasu pracy i urlopu, terminy wypowiedzenia itd.), których musi przestrzegać pracodawca.

Oprócz tego są objęte ubezpieczeniem społecznym, czyli są zgłoszone do ubezpieczenia społecznego i płacą składki na ubezpieczenie zdrowotne, ubezpieczenie na wypadek bezrobocia, ubezpieczenie emerytalne i pielęgnacyjne oraz ubezpieczenie od następstw nieszczęśliwych wypadków. Pracodawca musi zgłosić swoich pracowników do ustawowego ubezpieczenia społecznego oraz odpowiada za odprowadzanie składek na ubezpieczenie społeczne, płatnych przez pracodawcę i pracownika.

Wysokość składek jest uzależniona od dochodów; składki są opłacane wspólnie przez pracodawcę i pracownika. Osoby pracujące na własny rachunek mogą dobrowolnie zgłosić się do poszczególnych działów ubezpieczenia społecznego. Odpowiedzi na wszelkie pytania dotyczące obowiązków ubezpieczenia społecznego można uzyskać w Deutsche Rentenversicherung na stronie internetowej www.deutsche-rentenversicherung.de.

Można również zadzwonić na infolinię **0800 1000 4800**. Specjalne przepisy dotyczą m.in. zatrudnienia w niepełnym wymiarze godzin (na przykład tzw. Minijob lub 450-Euro-Job).

Informacje dotyczące ubezpieczenia społecznego można również uzyskać na infolinii Ministerstwa Pracy i Spraw Społecznych (od poniedziałku do czwartku w godzinach 8.00–20.00).

Na stronie internetowej www.bmas.de/DE/Service/Buergertelefon/buergertelefon.html wyszczególnione są wszystkie obszary tematyczne z konkretnymi numerami bezpośrednimi.

Przegląd informacyjny oferuje również glosariusz Ministerstwa Pracy: http://www.bmas.de/DE/Service/Glossar/Functions/glossar.html?cms_lv2=75906

Ubezpieczenie zdrowotne (Krankenversicherung)

Każdy człowiek może znaleźć się w sytuacji, w której będzie potrzebować pilnej pomocy medycznej. Dlatego ubezpieczenie zdrowotne jest bardzo ważne – nawet jeśli tylko tymczasowo przebywa się i pracuje w Niemczech.

W Niemczech istnieje obowiązek ubezpieczenia zdrowotnego. Oznacza to, że każda osoba mieszkająca w Niemczech musi być ubezpieczona albo w państwowym, albo w prywatnym zakładzie ubezpieczeń zdrowotnych.

W dokumencie przygotowanym przez nadzrędnę stowarzyszenia państwowych i prywatnych kas chorych przedstawione są konkretne informacje na temat ubezpieczenia zdrowotnego osób uprawiających prostytucję w Niemczech. Informacje są dostępne w wielu językach. Dokument można pobrać na stronie internetowej:

<https://www.bmfsfj.de/blob/117146/4d883253751e3aa63599b78b7944f745/merkbblatt-krankenversicherung-de-data.pdf>

Bardziej szczegółowe informacje można uzyskać w lokalnej kasie chorych.

Ubezpieczenie pielęgnacyjne (Pflegeversicherung)

Celem ubezpieczenia pielęgnacyjnego jest pomoc osobom wymagającym opieki. W Niemczech ubezpieczenie pielęgnacyjne jest obowiązkowe. Wszystkie osoby objęte ustawowym ubezpieczeniem zdrowotnym są też automatycznie objęte ustawowym ubezpieczeniem pielęgnacyjnym. Osoby ubezpieczone prywatnie muszą zawrzeć prywatną umowę ubezpieczenia pielęgnacyjnego. Ubezpieczeniem pielęgnacyjnym objęci są również członkowie rodziny, którzy wymagają opieki.

Informacje dotyczące ubezpieczenia pielęgnacyjnego są dostępne na stronie internetowej

www.wege-zur-pflege.de.

Ministerstwo Zdrowia udostępnia informacje dotyczące ubezpieczenia pielęgnacyjnego na stronie internetowej

<http://www.bundesgesundheitsministerium.de/themen/pflege/online-ratgeber-pflege.html>.

Ubezpieczenie na wypadek bezrobocia (Arbeitslosenversicherung)

Ubezpieczenie na wypadek bezrobocia ma na celu ochronę przed pozbawieniem stałego źródła dochodu wskutek utraty pracy. W Niemczech obowiązek takiego ubezpieczenia mają wszyscy pracownicy oraz stażyści, którzy pracują w wymiarze godzin większym od minimalnego.

Więcej informacji na temat ubezpieczenia na wypadek bezrobocia można uzyskać w lokalnym urzędzie zatrudnienia oraz na stronie internetowej Federalnego Urzędu Pracy

www.arbeitsagentur.de.

Także wiele poradni oferuje doradztwo w tym zakresie oraz pomoc w składaniu wniosków.

Ze składek na ubezpieczenie na wypadek bezrobocia wypłacane są zasiłki dla bezrobotnych oraz pomoc finansowa. Wysokość zasiłku dla bezrobotnych jest uzależniona od wcześniejszego wynagrodzenia brutto. Okres wypłacania zasiłku dla bezrobotnych zależy od tego, jak długo dana osoba pracowała wcześniej i podlegała obowiązkowi ubezpieczenia oraz ile ma lat.

Osoby bezrobotne mogą również korzystać z pomocy w poszukiwaniu nowej pracy. Federalny Urząd Pracy i lokalne agencje pracy informują o ofertach pracy oraz zapewniają różne rodzaje wsparcia, na przykład możliwości uzyskania kwalifikacji zawodowych. Nie informują jednak o ofertach pracy w prostytucji ani w branży erotycznej. Nikogo nie wolno zmuszać do pracy w prostytucji, jeśli dana osoba tego nie chce, ani nikt nie może być narażony na straty i szkody, jeśli nie przyjmie takiej oferty pracy.

Szczegółowe informacje można znaleźć na stronie internetowej:

<http://www.arbeitsagentur.de/arbeitslos-arbeit-finden/anspruch-hoehe-dauer-arbeitslosengeld>

Podstawowe zabezpieczenie dla osób poszukujących pracy (Grundsicherung für Arbeitssuchende)

Osoby poszukujące pracy, które nie są uprawnione do pobierania zasiłku dla bezrobotnych i nie są w stanie zapewnić utrzymania bez pomocy lub których zarobki nie wystarczają na utrzymanie siebie i rodziny, na określonych warunkach mają prawo do podstawowego zabezpieczenia przewidzianego dla bezrobotnych

(nazywanego również „Hartz IV”). Za przydział takiego zabezpieczenia odpowiadają lokalne urzędy zatrudnienia.

Zabezpieczenie to obejmuje świadczenia mające zagwarantować utrzymanie (zasiłek dla bezrobotnych II, zasiłek socjalny) oraz usługi w zakresie doradztwa, pośrednictwa oraz finansowania działań zmierzających do integracji na rynku pracy.

Przykładem takiego zabezpieczenia jest opieka nad dziećmi celem umożliwienia pójścia do pracy lub kontynuowania edukacji albo doradztwo psychologiczno-społeczne ukierunkowane na podjęcie pracy.

Podstawowe zabezpieczenie oraz pomoc w poszukiwaniu pracy mogą otrzymać także osoby, które wcześniej pracowały na własny rachunek. Osoby, które chcą przestać pracować w prostytucji, na określonych warunkach mogą otrzymać wsparcie ze strony urzędu zatrudnienia.

Takie wsparcie obejmuje zarówno środki na utrzymanie siebie i dzieci, jak i różne formy pomocy mającej na celu przygotowanie do wejścia na rynek pracy. Osoby uprawiające prostytucję nie muszą uzasadniać, dlaczego chcą odejść z tej branży.

W odniesieniu do migrantów obowiązują szczególne przepisy. Dostęp do świadczeń w ramach podstawowego zabezpieczenia jest uzależniony m.in. od rodzaju uprawnienia do pobytu oraz od tego, jak długo dana osoba wcześniej pracowała lub zapewniała sobie utrzymanie w Niemczech.

Szczegółowe informacje można znaleźć na stronie internetowej:

<https://www3.arbeitsagentur.de/web/content/DE/BuergerinnenUndBuerger/Arbeitslosigkeit/Arbeitslosengeld/Detail/index.htm?dfContentId=L6019022DSTBAI485758>

Także wiele poradni skierowanych do osób uprawiających prostytucję oferuje doradztwo w tym zakresie oraz pomoc w składaniu wniosków.

Ubezpieczenie emerytalne (Rentenversicherung)

Z ustawowego ubezpieczenia emerytalnego wypłacane są emerytury osobom ubezpieczonym i ubezpieczenie to jest najważniejszym zabezpieczeniem emerytalnym w Niemczech. Oprócz tego finansowana jest z niego reintegracja na rynku pracy. Dodatkowo zapewnia pomoc finansową przed ukończeniem wieku emerytalnego, kiedy z powodów zdrowotnych nie można pracować, a także w przypadku śmierci małżonka lub małżonki bądź śmierci rodziców (pomoc dla młodych ludzi). Ponadto z ubezpieczenia emerytalnego finansowane są kuracje i terapie w zakresie rehabilitacji zawodowej. W przypadku emerytów pracodawca opłaca składki na ubezpieczenie zdrowotne i pielęgniacyjne.

Prawie wszyscy pracownicy są zobowiązani do opłacania składek. Pracownik i pracodawca opłacają składki po połowie. Więcej informacji na ten temat można znaleźć na stronie internetowej

www.deutsche-rentenversicherung.de.

Można również zadzwonić na infolinię **0800 1000 4800**.

Ubezpieczenie od następstw nieszczęśliwych wypadków (Unfallversicherung)

Wszyscy pracownicy muszą być obowiązkowo objęci ubezpieczeniem od następstw nieszczęśliwych wypadków. Takie ubezpieczenie zabezpiecza przed skutkami wypadków w drodze do pracy i w pracy oraz chorób zawodowych. Jego celem jest pomoc w powrocie do zdrowia po wypadku poprzez leczenie i rehabilitację. W razie nieszczęśliwego wypadku wypłacane są z niego świadczenia pieniężne takie jak zasiłek wypadkowy, renta czy koszty przekwalifikowania. Składki na ubezpieczenie od następstw nieszczęśliwych wypadków opłaca w całości pracodawca.

Osoby uprawiające prostytucję, które w czasie pracy ulegną wypadkowi, są objęte ustawowym ubezpieczeniem od następstw nieszczęśliwych wypadków, jeśli są zatrudnione w agencji świadczącej usługi seksualne lub agencji towarzyskiej. Czasami warto jest dodatkowo wyjaśnić kwestię tego, czy dana osoba jest zatrudniona przez pracodawcę, czy pracuje na własny rachunek.

Jeśli na przykład osoba uprawiająca prostytucję tylko na pozór pracuje na własny rachunek, lecz w rzeczywistości jest zatrudniona przez pracodawcę, wówczas pracodawca musi ją zgłosić do ubezpieczenia od następstw nieszczęśliwych wypadków. Osoby uprawiające prostytucję, które wcześniej nie były zgłoszone do ubezpieczenia od następstw nieszczęśliwych wypadków, mimo to mogą korzystać ze świadczeń oferowanych w ramach takiego ubezpieczenia.

Obowiązki podatkowe osób uprawiających prostytucję (Die Steuerpflichten von Prostituierten)

Osoby uprawiające prostytucję muszą płacić podatki – niezależnie od tego, czy pracują na własny rachunek, czy są zatrudnione przez pracodawcę.

Dochody z usług seksualnych podlegają podatkowi dochodowemu (w przypadku osób pracujących na własny rachunek) lub podatkowi od wynagrodzenia (w przypadku osób zatrudnionych przez pracodawcę). Istnieją też inne rodzaje podatków, które muszą płacić osoby uprawiające prostytucję. Osoby pracujące na własny rachunek muszą płacić również podatek od działalności przemysłowej i handlowej.

To, czy działalność ma charakter samozatrudnienia, czy też nie, zależy od konkretnej sytuacji zawodowej. Samo określenie w umowie nie decyduje o charakterze zatrudnienia. Osoby zatrudnione przez pracodawcę muszą na przykład pracować w ustalonych godzinach i otrzymują stałe wynagrodzenie podstawowe również w przypadku braku klientów. Osoby pracujące na własny rachunek same biorą na siebie ryzyko prowadzenia działalności, dysponują własnym lokalem oraz same ustalają formę działalności i godziny pracy.

Informacje na ten temat można uzyskać w urzędzie finansowym danego kraju związkowego lub w lokalnym urzędzie skarbowym. Pomoc w tym zakresie oferują także poradnie skierowane do osób uprawiających prostytucję.

Obowiązek podatkowy dla osób zatrudnionych (Steuerpflicht für Angestellte)

Podatek od wynagrodzenia jako podatek dochodowy (Lohnsteuer als Einkommenssteuer)

Osoby zatrudnione na przykład w domu publicznym lub w barze są uznawane za pracowników pod kątem podatkowym. W momencie zatrudnienia pracodawca musi je zgłosić do urzędu finansowego. Pracodawca potrąca podatek od wynagrodzenia i odprowadza go do urzędu skarbowego. Pod koniec roku kalendarzowego oraz w momencie zakończenia zatrudnienia pracownik otrzymuje zaświadczenie o podatku od wynagrodzenia.

Koszty uzyskania przychodu (Werbungskosten)

Osoby uprawiające prostytucję – jak każdy inny pracownik – mogą odliczyć od podatku wydatki poniesione w związku z wykonywaniem swojego zawodu (na przykład koszty dojazdów do miejsca pracy, koszty badań wykonywanych w urzędzie ds. zdrowia) jako koszty uzyskania przychodu.

Obowiązek podatkowy dla osób pracujących na własny rachunek (Steuerpflicht für Selbstständige)

Podatek dochodowy (Einkommenssteuer)

Osoby uprawiające prostytucję, które pracują na własny rachunek, uzyskują dochody, od których muszą odprowadzać podatki; są to dochody z działalności handlowej. Taka działalność podlega takim samym zasadom co działalność każdej innej firmy. Oznacza to, że należy zgłosić otwarcie działalności oraz co roku składać deklarację podatku dochodowego. Wysokość podatku jest ustalana na podstawie zysku. Dlatego muszą być dokumentowane wszystkie dochody i wydatki.

W przypadku niskich dochodów obowiązuje kwota wolna od podatku i wówczas nie płaci się podatku dochodowego. W 2017 r. kwota wolna od podatku wynosi ok. 8800 EUR. W niektórych krajach związkowych obowiązują uproszczone procedury naliczania podatków dla osób uprawiających prostytucję (na przykład tzw. procedura düsseldorfska).

Podatek VAT (Umsatzsteuer)

W określonych przypadkach osoby uprawiające prostytucję muszą płacić podatek VAT. Podatek VAT (obecnie 19 procent) nie jest jednak należny w sytuacji, gdy dochody w poprzednim roku nie przekroczyły 17 500 EUR i w bieżącym roku prawdopodobnie nie przekroczy 50 000 EUR.

Podatek od działalności przemysłowej i handlowej (Gewerbsteuer)

Podatek od działalności przemysłowej i handlowej pobierają gminy od przedsiębiorstw mających siedzibę w danej gminie. Również osoby uprawiające prostytucję, które prowadzą działalność, muszą odprowadzać od swoich zysków podatek od działalności przemysłowej i handlowej. Wysokość tego podatku różni się w zależności od gminy i z reguły podatek ten jest należny od określonych zysków (powyżej ok. 24 500 EUR rocznie).

Podatek od działalności rozrywkowej (Vergnügungssteuer)

W niektórych miastach i gminach od osób uprawiających prostytucję pobierany jest podatek od działalności rozrywkowej. Może to dotyczyć również osób uprawiających prostytucję, które pracują na własny rachunek. Wysokość tego podatku jest uzależniona m.in. od liczby dni działalności lub powierzchni wykorzystywanej do celów rozrywkowych.

Zaliczka podatku / deklaracja podatkowa (Steuervorauszahlung/Steuererklärung)

Na podstawie oczekiwanych lub dotychczasowych zysków urząd skarbowy ustala wysokość zaliczki na podatek dochodowy i na podatek od działalności przemysłowej i handlowej. Zaliczkę płaci się co trzy miesiące. Również w przypadku podatku VAT konieczna może być zapłata zaliczki. Po zakończeniu roku wymagane jest złożenie deklaracji podatku dochodowego oraz ewentualnie dodatkowo deklaracji podatku VAT i podatku od działalności przemysłowej i handlowej. Na podstawie tych deklaracji urząd skarbowy wydaje następnie decyzje podatkowe. W przypadku niezłożenia deklaracji podatkowej urząd skarbowy szacuje zysk i obrót.

Oferty doradztwa i adresy kontaktowe (Beratungsangebote und Anlaufstellen)

W niektórych niemieckich miastach działają specjalne poradnie skierowane do osób uprawiających prostytucję. Można się tam zgłaszać na przykład z pytaniami dotyczącymi zdrowia i profilaktyki, przepisów prawnych, ubezpieczenia społecznego lub w razie problemów finansowych. Osoby, które znajdują się w trudnej sytuacji lub doświadczyły przemocy, uzyskają tam niezbędną pomoc. Również osoby, które chcą przestać uprawiać prostytucję, mogą liczyć tam na wsparcie.

Często doradztwo jest oferowane w wielu językach; porady są udzielane nieodpłatnie, mają charakter poufny i z reguły są również anonimowe. Pracownicy poradni mają odpowiednie wykształcenie i szanują ludzi, którzy przychodzą w celu uzyskania porad. Wskazówki dotyczące poradni oraz ofert informacyjnych dostępnych w danym regionie można uzyskać w placówkach odpowiedzialnych za rejestrację lub doradztwo zdrowotne.

Wykaz punktów kontaktowych należących do bufas e. V. (stowarzyszenia placówek doradztwa skierowanego do osób świadczących usługi seksualne) można znaleźć tutaj:

<http://www.bufas.net/mitglieder>

<http://www.prostituiertenschutzgesetz.info/beratungsstellen>

Działają również poradnie skierowane specjalnie do prostytutek męskich; ich wykaz można znaleźć tutaj:

www.aksdwordpresscom.wordpress.com

Oprócz tego istnieją poradnie, które specjalizują się w doradztwie oraz ochronie ofiar handlu ludźmi, wyzysku lub prostytucji przymusowej. Bardziej szczegółowe informacje i wykaz takich poradni można znaleźć tutaj:

www.kok-gegen-menschenhandel.de/hilfsangebote/

Pomoc można również uzyskać, dzwoniąc pod numer telefonu zaufania dla ofiar przemocy wobec kobiet. Pod numerem telefonu **08000 116 016** można uzyskać bezpłatnie i anonimowo doradztwo w 17 językach, dostępne w całym kraju.

Z kolei telefon zaufania dla kobiet w ciąży znajdujących się w trudnej sytuacji oferuje pomoc i doradztwo tej konkretnej grupie – również działa całą dobę i jest dostępny w 17 językach. Numer telefonu zaufania dla kobiet w ciąży znajdujących się w trudnej sytuacji to 0800 40 40 020.

Lola (www.lola-nrw.de) to aplikacja i nazwa strony internetowej przeznaczonej dla osób uprawiających prostytucję, które pracują w Nadrenii Północnej-Westfalii. Zawiera informacje dotyczące ważnych aspektów, dane poradni dla osób uprawiających prostytucję w Nadrenii Północnej-Westfalii oraz system dostępu do ważnych adresów.

Przegląd ponad 14 000 poradni oferujących doradztwo w różnych obszarach tematycznych w całych Niemczech można znaleźć na stronie internetowej

www.dajeb.de.

Doradztwo w kwestiach zdrowotnych (Beratung zur Gesundheit)

Informacje dotyczące HIV/AIDS i innych chorób przenoszonych drogą płciową można uzyskać na stronie internetowej

www.aidshilfe-beratung.de.

Można uzyskać tam pomoc w razie obawy zarażenia lub dowiedzieć się, jak należy się chronić. Bezpłatne porady można uzyskać drogą e-mailową, za pośrednictwem chatu, telefonicznie lub na miejscu. W urzędach ds. zdrowia można wykonać nieodpłatnie lub za drobną opłatą badanie. Nie trzeba podawać swojego nazwiska – można zachować anonimowość. Wykaz wszystkich placówek, w których można wykonać badanie, znajduje się na stronie internetowej

<http://www.aidshilfe.de/adressen>.

Doradztwo w zakresie ciąży, antykoncepcji i stosunków płciowych (Beratung zu Schwangerschaft, Verhütung und Beziehung)

Na stronie internetowej www.zanzu.de, która jest skierowana głównie do migrantów, przedstawione są w różnych językach zrozumiałe i przejrzyste informacje dotyczące seksualności, ciąży, antykoncepcji, stosunków płciowych i uczuć, chorób przenoszonych drogą płciową oraz sytuacji prawnej w Niemczech odnoszącej się do powyższych aspektów.

Kobiety w ciąży znajdą przydatne informacje na stronie internetowej

www.schwanger-und-viele-fragen.de.

Informacje i porady skierowane do młodych kobiet w ciąży można znaleźć na stronie internetowej

www.schwanger-unter-20.de.

Fundacja „Bundesstiftung Mutter und Kind – Schutz des ungeborenen Lebens ” (Matka i dziecko – ochrona życia nienarodzonego) oferuje pomoc kobietom w ciąży znajdującym się w trudnej sytuacji. Kobiety mogą liczyć tam na pomoc finansową, która jest udzielana bez zbędnych formalności i która ma pomóc w podjęciu decyzji dotyczącej życia dziecka i kontynuacji ciąży. Bardziej szczegółowe informacje można znaleźć na stronie internetowej

www.bundesstiftung-mutter-und-kind.de.

Policja, straż pożarna i pogotowie ratunkowe (Polizei, Feuerwehr und Rettungsdienst)

W sytuacji zagrożenia należy zadzwonić na policję pod numer 110. Policja podejmie wszelkie niezbędne działania w celu ochrony osób będących ofiarami czynów karalnych.

Straż pożarną i pogotowie wzywa się, dzwoniąc pod numer 112.

Telefon zaufania dla ofiar przemocy wobec kobiet (Hilfetelefon „Gewalt gegen Frauen“)

Telefon zaufania dla ofiar przemocy wobec kobiet jest usługą ogólnokrajową skierowaną do kobiet, które doświadczyły lub nadal doświadczają przemocy. Telefon zaufania umożliwia uzyskanie szczegółowego doradztwa w kwestiach przemocy i wyzysku w prostytucji, a także handlu ludźmi.

Pod numerem telefonu **0800 116 016** oraz w ramach doradztwa on-line osoby poszkodowane mogą liczyć na niezbędną pomoc – 365 dni w roku, przez całą dobę, w języku niemieckim i 17 innych językach (albański, angielski, arabski, bułgarski, chiński, francuski, hiszpański, kurdyjski, perski, polski, portugalski, rumuński, rosyjski, serbski, turecki, wietnamski i włoski).

Z anonimowego i bezpłatnego doradztwa mogą także korzystać członkowie rodziny, przyjaciele i specjaliści. Telefon zaufania umożliwia uzyskanie doradztwa w kwestiach przemocy i wyzysku w prostytucji, a także handlu ludźmi.

Telefon zaufania dla kobiet w ciąży znajdujących się w trudnej sytuacji (Hilfetelefon „Schwangere in Not“)

Telefon zaufania dla kobiet w ciąży znajdujących się w szczególnie trudnej sytuacji, dostępny pod numerem **0800 40 40 020**, oferuje bezpłatne i anonimowe doradztwo na terenie całego kraju.

Telefon zaufania dla kobiet w ciąży znajdujących się w trudnej sytuacji działa całą dobę i oferuje doradztwo w 17 językach (albański, angielski, arabski, bułgarski, chiński/mandaryński, francuski, hiszpański, kurdyjski, perski, polski, portugalski, rosyjski, rumuński, serbski/chorwacki/bośniacki, turecki, wietnamski, włoski).

Informacje są dostępne na stronie internetowej www.schwanger-und-viele-fragen.de.

Ogólny telefon zaufania (Telefonseelsorge)

Ogólny telefon zaufania, dostępny pod numerami **0800 111 0 111** i **0800 111 0 222**, jest przeznaczony dla wszystkich osób potrzebujących pomocy; telefon jest czynny całą dobę i jest bezpłatny.

Wykaz najważniejszych numerów alarmowych

Policja	110
Straż pożarna i pogotowie ratunkowe	112
lekarze dyżurni (ogólnokrajowy, bezpłatny)	116117
Telefon zaufania dla ofiar przemocy wobec kobiet (ogólnokrajowy, bezpłatny, anonimowy, dostępny w 17 językach, czynny całą dobę)	08000 116 016
Telefon zaufania dla kobiet w ciąży znajdujących się w trudnej sytuacji (ogólnokrajowy, bezpłatny, anonimowy, dostępny w 17 językach, czynny całą dobę)	0800 40 40 020
Ogólny telefon zaufania (bezpłatny, czynny całą dobę)	0800 111 0 111 0800 111 0 222